

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

n. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

tibus ritibusque alienato, fieri tamen non potest (nisi humanitarè exuatis) ut ad illos sine ingenti periculo ventitetis. Id quod in frequentanda hæreticorum Doctrina multo magis cernitur, quæ velut contagium serpit & grassatur, atque animos audientium nihil minus sæpe cogitantes prauis opinionibus imbuunt & inficit: Id verò non metuere insignis est improbitatis aut insolentiæ argumentum. Quocirca Diuus Paulus tanto studio prauis colloquiis cunctis fidelibus interdixit, ut quæ ad bonos mores corrumpendos plurimum valent: Vnde extat prouerbium, Qui se in apertum periculum conijcit, peribit in illo. Tametsi enim tali periculo minimè lædatur, criminis tamen reus est quia se in illud temere præcipitavit, & sola temeritate diuinam læsit Maiestatem. Si qui verò tantâ fuerint doctrinâ, constantiâ, et egregiis animi dotibus præditi, ut intelligant se nullis prauis opinionibus infici posse aut contaminari, habeant tamen, reliquos ex stimaturos sibi ea omnia licere quæ illorum documento didicerint, atque ita fratres suo exemplo perdent, quos eo magis seruare oportuit quo pluribus & præstantioribus sunt à Deo beneficijs cumulati.

Iam verò perpendite quales tandem filij vestri sinteualuri, si vestro exemplo illorum tener animus tam sceleratis ritibus, & tam nefariis præceptis institutisque assuefiat: neque domestica disciplina tantum valere poterit ad illorum mentes pietate & Religione imbuendos, quantum publica & externa ad illos inexpiabili scelere peruertendos: ferè enim fit ut zizania triticum premant.

X. His & non paucis alijs rationibus commoti (quas longum esset & non necessarium commemorare) iudicarunt Patres & Theologi animarum vestrarum saluti expedire patria potius cedere, aut quauis miseræ afflictæque fortunæ tela forti & infracto animo sustinere quàm iniquissimis legibus cum fidei & Religionis dedecore vlla ratione parere. Etsi enim diuina lex sacris literis consignata & explicata Ciuiles leges sanctè augusteque sequi & colere, Principumque quorumuis autoritatem habere sacrosanctam doceat, omnibus tamen humanis legibus diuinas, atque ad eò Dei nutum & arbitrium esse præferenda, magistrâ ac duce Naturâ, & eadem diuina lege discimus: Cæsari enim reddere præcepit Christus quæ sunt illius, Deo verò in primis quæ illi maximè sunt debita. Quin etiam diuus Petrus, qui tam multis persuadet perpetuam atque constantem esse Dei voluntatem ut Regibus pareamus, dominique subiti simus non tantum bonis & modestis, sed etiam discolis & prauis, cum tamen de diuino agitur honore, obtemperandum esse Deo magis quam hominibus apertè & constanter coram vniuerso senatu clamat atque testatur. Quocirca, fratres dilectissimi, facite ut ita alijs omnibus in rebus, quæ cum diuina voluntate non pugnant, Principum vestrorum legibus obtemperetis, illorumque auctoritatem tueamini, ut intelligant vos hac vna in re, non tam illorum instituta contemnere, quam diuina humanis, ut par est, anteferre. Quod si ad vestram constantiam tuendam & amplificandam persuasionibus & exemplis egere arbitramur, domestica quidem tot & tam præclara, non

1580.

modò maiorum vestrorum monumenta, sed æqualium atque amicorum memoria suppeditant, vt in externis inculcandis frustra laboraremus. Vbi enim terrarum fidem acerbè infectatam vehementerque exagitatam, constantius, neruosius, acrius, maiorique animo Religiosi & pij homines defenderunt & tutati sunt, quam in Angliâ? Atque ita cum hoc vestrum regnum, fidem oppugnatam sæpius laceratamque, acerbè in illo fuisse, habeat cum multis commune, singulari tamen constantiâ & firmitudine esse propugnatam, est cum paucis admodum coniunctum & copulatum; neque tantam potuit ex oppugnationibus contrahere ignominiam, quantam ex præclarissimis propugnationibus gloriam & ornamenta. Quare ex vestris Maioribus vobis non deerunt fidei ac pietatis erga Deum constantiæque exempla, neque apud diuinam clementiam in Cælis patrocinia. Si enim in eadem Prouincia, in iisdem urbibus laribusque, atque sub iisdem prorsus tectis simili fuerunt arumnarum genere exagitati, non dubium est quin causam vestram magno cum animi ardore & caritate apud diuinam bonitatem agant, ab illaq; vobis summa & egregia beneficia impetrent, si & illis & vobis deesse nolueritis. Neque possumus nobis vlla ratione persuadere quòd ab ijs quorum rebus gloriolæ gestis merito gloriamini, degeneretis, aut illam quam in illis fidei constantiam commendatis, vlla vi metuere abijctatis. Quod si propria coniunctioraque exempla mouent, eorum quidem quæ pro vera & incorrupta fide seruanda & amplificanda vos ipsi hæcenus sustinuisistis recordatio, vos maximè in officio continere debet, cum sint eiusmodi, vt in piorum hominum oculis, auribus atque sermone, summo cum omnium applausu & gratulatione versentur; neque etenim est hominis sani, tot laborum certum & amplissimum præmium inanis atque incertæ quietis spe eludere. Quocirca iisdem verbis quibus diuus Paulus Hebræos vario malorum concursu iactatos, vos poterimus hortari. *Rememoramini autem, (inquit) pristinos dies in quibus illuminati magnum certamen sustinuisistis passionum, & in altero quidem, opprobriis & tribulationibus spectaculum facti, in altero autem socij taliter conuersantium effecti. Nam & vincis compassi estis, & rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis; Cognoscentes vos habere meliorem & manentem substantiam. Nolite itaque amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem Patientia enim vobis necessaria est, vt voluntatem Dei facientes, reportetis promissionem;* Neque dubitetis eadem quâ diuus Paulus spe suorum, vestras mentes erigere *Abhuc enim (inquit) modicum, aliquantulum, qui venturus est veniet, & non tardabit;* Nam si omnium qui in his Prouincijs piam & verè Christianam mentem diuinâ misericordiâ conseruant fides in media errorum caligine sole illustrior & clarior extiterit; si magno & erecto animo nefarijs legibus repugnauerint, & ad omnia subeunda pericula firmum & excelsum animum retinuerint, sperandum est quod ij qui apud vos rerum potiuntur, legis feueritatem remittentes, vobis & Templâ restituant, & verè Catholicos Religiososque ritus permittant: ad quam omnem expectationem aditum viamque, occludetis si eorum impijs conatibus pareatis: Cum enim Christi

Ecclesia

Ecclesia nunquam infectissimis hostibus caruerit, semper tamen euaſit illuſtrior, glorioſiorque emerſit, non viribus repugnando, ſed ſuſtinendo; fuitque perenne Chriſti potentia argumentum quod Martyrum tolerantia fuerit ſemper Tyrannorum vis & potentia compreſſa & collifa. Nam cum hæc mala omnia non caſu & fortuna, ſed diuino conſilio & voluntate eueniant, fieri non poteſt quin aliquando ſuorum miſereatur Deus, & illorum rebus proſpiciat qui nulli niſi ipſi placere ſtudent, ipſiſque ſolius honorem curant & carum habent. Quamdiu verò hæc diuinæ bonitatis & miſericordiæ lux non aſſulget, certiffimus laborum veſtrorum fructus vos debet conſolari: Hi enim eſtis qui (vt ait Petrus Apoſtolorum princeps) *in virtute Dei cuſtodimini per fidem in ſalutem paratam reuelari in tempore nouiſſimo, in quo exultatis, modicum nunc ſi oportet contriſtari in varijs tentationibus, vt probatio veſtræ fidei multo pretioſior auro quod per ignem probatur, inueniatur in laudem & gloriam, & honorem, in reuelatione Ieſu Chriſti, quem cum non videritis diligitis, in quem nunc quoque non videntes creditis, credentes autem exultatis lætitia in narrabili & gloriſicata, reportantes finem fidei veſtræ ſalutem animarum veſtrarum.* Cum igitur laborum veſtrorum remuneratio non ſit ſub opinione dubia, ſed certa & explorata, omne gaudium exiſtimate cum in tentationes varias incidetis, ſcientes quod probatio fidei veſtræ patientiam operatur, patientia autem opus perfectum habet, vt ſeis perfecti & integri in nullo deficientes. Quam tamen conſtantiam & firmitudinem vt Deus vobis perpetuo conferuet, alliduis deprecationibus, gemitibus & eiulatibus à diuina clementia depoſcite, hæc enim ſunt arma cæleſtia nobis à Deo donata, quæ ſtare & perſeuerare fortiter, & animoſe faciunt; hæc ſunt diuinæ munitiones & tela ſpiritualia quæ ab incurſionibus & impetu demonum muniunt & tandem ad filiorum Dei perenne conſortium ducunt. Ita Patres eo tempore, anno videlicet ſexageſimo ſecundo, conſuere.

X I. Quadruplatorum ſeu delatorum nequiſſimum genus eſt, quorum omne ſtudium dies nocteſque notorum per urbem Catholicorum aedès obſeruare, quas ſi quem ſecundo tertioſue frequentare, vel ſi eodem plures tēdere conſpexerint, illico fores obſident, aut vocatis etiam in ſubſidium vicinis perſumpunt vt hominem comprehendant, prehenum ſiſtant Iudici, minimum inter reſpondendum tergiverſantem conſeſſum ſuſpoſitum de Sacerdotio ducant, aut multā pecuniā, aut diuturno carcere, aut deniq; morte mulctandum. Horum eo tēpore nequiſſimus Sledus, dum in plures horas diſceptando conſeſſus, quem dixi, trahitur, & alij poſt alios Sacerdotes comitant, *Henricum Ortonum* de via ſiſtit, tum *Robertum Ilonſonum* notat eadem ad flumen properantem vt tranſmittat; hunc ſuſpenſo gradu inſequitur, adſeſto in facinus vici illius qui ripæ adiacet præſecto; monet vt quam in domum exſcendat *Robertus* in eam inuollet, prædæ ſecurus: Is ſeu lucri auidus, ſeu quoniam in alteram ſipam, in qua conſederant Patres, nullum erat eiſus, ſeu eludendi officioſi delatoris cauſa, conſcendentem *Robertum* iniecta manu trahit; clamarunt tota vicinia (vti aſſolet) *Papilla Sacerdos*: & is quidem in fide conſtantiam, glorioſa deinde morte coronauit,